

C-428/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. június 28.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administrativen sad Varna (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. június 14.

Felperes:

„DEVNIA TSIMENT” AD

Alperes:

Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Az alapeljárás tárgya

A felek közötti jogvita a Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi” (az „állami tartalék-állomány és háborús tartalék” állami ügynökség alelnöke, Bulgária) által 2021. április 28-án kiadott, biztonsági készletek létrehozásáról szóló határozat jogszerűségére vonatkozik.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét,

valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára és az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének d) pontjára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4.23. pontja szerinti petróleumkocszot Közösségen belülről előállítás céljából behozó személyek kötelesek biztonsági készleteket létrehozni?

2) Úgy kell-e értelmezni az irányelv (33) preambulumbekzdését, 1. és 3., 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az irányelv 2. cikkének 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetével összefüggésben értelmezett i) pontjában szereplő terméktípusok egy részére korlátozza azon terméktípusokat, amelyekből biztonsági készleteket kell létrehozni és fenntartani?

3) Úgy kell-e értelmezni az irányelv (33) preambulumbekzdését, 1. és 3., 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az irányelv 2. cikkének 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetével összefüggésben értelmezett i) pontjában említett terméktípusok egyikének valamely személy által a Közösségen belülről történő behozatala, illetve importja e személy azon kötelezettségét vonja maga után, hogy másik, eltérő terméktípusból kell biztonsági készletet létrehoznia és fenntartania?

4) Úgy kell-e értelmezni az irányelv (33) preambulumbekzdését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint valamely személy köteles olyan termékből készletet létrehozni és fenntartani, amelyet gazdasági tevékenysége keretében nem használ, és amely e tevékenységéhez nem kapcsolódik, és ezenkívül e kötelezettséghez jelentős pénzügyi teher kapcsolódik (amely gyakorlatilag lehetlenné teszi a teljesítést), mivel az adott személy nem rendelkezik a termékkel, és nem importálja e terméket és/vagy e termékből nem tart készletet?

5) Bármelyik kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekzdését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy meghatározott terméktípus importőre csak arra kötelezhető, hogy az import tárgyát képezővel azonos típusú termékből hozzon létre és tartson fenn biztonsági készletet?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

EUMSZ 122. cikk

A tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv), (33) preambulumbekzdés, 1. cikk, 2. cikk i) és j) pontja, 3. és 8. cikk

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 17. cikk (1) bekezdése, 51. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint 52. cikk (1) és (2) bekezdése

Magyarázatok az Alapjogi Chartához, a 17. cikkhez fűzött magyarázat

A kérdést előterjesztő bíróságnak nincs tudomása arról, hogy az irányelv rendelkezéseit az Európai Unió Bírósága értelmezte volna.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Zakon za zapasite ot neft i neftoprodukti (a kőolaj és/vagy kőolajtermék készletezéséről szóló törvény, a továbbiakban: ZZNN), 1. cikk (1) bekezdése, 2. cikk (1) és (4) bekezdése, 3. cikk (4) bekezdése, 8. cikk (1)–(5) bekezdése, 12. cikk (1), (2), (4) és (11) bekezdése, 14. cikk (1)–(6) bekezdése, 17. cikk (1)–(4) bekezdése, 21. cikk (1), (11), (14) és (15) bekezdése, 23. cikk (1) és (2) bekezdése, 30. cikk (1)–(3) bekezdése, 38. cikk (1) bekezdése; Dopolnitelni razporedbi na ZZNN (a ZZNN kiegészítő rendelkezései), 1. § 8–12. pontja és 2. § 1. és 2. pontja

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2020-ban a „DEVNIA TSIMENT” AD (a továbbiakban: társaság) a Kombinált Nómenklatúra szerinti 2713 11 00 (az 1099/2008/EK rendelet A. melléklete 3.4. fejezetének 3.4.23. pontja) KN-kód alatt 34 657,39 tonna petróleumkocszot importált, amelyet ásványtani folyamatok keretében cementklinker gyártása során használnak fel. Semmi nem utal arra, hogy a társaság 2020-ban az 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetében meghatározott egyéb terméktípusokkal vagy fűtőolajjal folytatott volna gazdasági tevékenységet.
- 2 A társaság részére 2021. május 5-én kézbesítették az állami tartalék-állomány és háborús tartalék” állami ügynökség alelnökének 2021. április 28-i, biztonsági készletek létrehozásáról szóló határozatát (a továbbiakban: határozat), amelyben a ZZNN 12. cikkének és 8. cikke (2) bekezdésének a 8. cikk (3) bekezdésével összhangban értelmezett 3. pontja alapján a „DEVNIA TSIMENT” AD számára előírták, hogy egy éves időtartamra, azaz 2021. július 1-jétől 2022. június 30-ig nehéz fűtőolajból saját költségén és saját forrásaiból szervezze meg és finanszírozza a 7806,058 tonna (hétezerhatszázhat tonna ötvennyolc

kilogramm) mennyiségű, a ZZNN 2. cikkének (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott biztonsági készletet.

- 3 A határozatot a petróleumkokszt fent említett, 2020. évi importjával kapcsolatban adták ki.
- 4 2021. május 20-án a társaság keresetet indított a határozat ellen, és ezzel megindította a bírósági eljárást a Administrativen sad Varna (várnai közigazgatási bíróság, Bulgária) előtt. A társaság úgy véli, hogy nem kellene részére előírni a készletezést, nem kellene azt megállapítani, és a határozat hatályon kívül helyezését kéri, mivel az több okból is jogellenes. A keresetlevél szerint a határozat többek között azért jogellenes, mert a nemzeti jog, a ZZNN nem összeegyeztethető az uniós joggal, különösen az irányelvvel, amelyet a ZZNN ültetett át a bolgár jogba. Ezek a kifogások a bíróság azon kérdésre vonatkozó értékelésével kapcsolatosak, hogy az uniós jogot, különösen a 2009/119/EK irányelvet, annak a ZZNN által a nemzeti jogba történő átültetése során megfelelően alkalmazták-e.
- 5 A társaság tevékenysége nem terjed ki a nehéz fűtőolajjal, gázolajjal, motorbenzinnel és/vagy dízelüzemanyaggal folytatott ügyletekre, ami a 2020-as évben és jelenleg is igaz. A társaságnak nehéz fűtőolajból nem áll rendelkezésére az elrendelt biztonsági készlet; azt vagy meg kellene vásárolnia, vagy a kötelezettséget díjazás ellenében át kellene ruháznia egy másik társaságra.
- 6 A társaság nem rendelkezik a kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készleteihez szükséges, a ZZNN 38. cikke szerint nyilvántartásba vett tárolóval, különösen nem a fent említett kőolajtermékek tekintetében, és ezért nem tekinthető a ZZNN értelmében vett „készletezőnek”.
- 7 A társaság által nehéz fűtőolajból létrehozandó és fenntartandó biztonsági készlet elrendelt mennyiségének kiszámítását egy kijelölt szakértő ellenőrizte.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 8 A kérdést előterjesztő bíróság előtt megtámadott határozat arra kötelezte a társaságot, amely 2020-ban petróleumkokszt importált, hogy a 2021. július 1-jétől 2022. június 30-ig terjedő időszakra nehéz fűtőolajból 7806,058 tonna mennyiségű biztonsági készletet hozzon létre és tartson fenn. Ezáltal egy bizonyos típusú kőolajterméket importáló gazdasági szereplőt arra kötelezték, hogy egy másik típusú kőolajterméket szerezzen be és tároljon.
- 9 Az uniós jog értelmezés szükséges annak tisztázása érdekében, hogy milyen hatáskörrel rendelkeznek a tagállamok annak meghatározására vonatkozóan, hogy milyen terméktípusokból kell készleten tartani, meddig terjed a hatáskörük a gazdasági szereplők tekintetében, és különösen hogy mi az irányelv (33) preambulumbekzdésének, 3. és 8. és 2. cikkének, valamint 2. cikke i) és j) pontjának pontos jelentése az irányelv céljának és az uniós jog alkalmazására

vonatkozó alapelvek, mindenekelőtt az arányosság elvének fényében. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az irányelvnek az Európai Unió Bírósága általi értelmezése alapján kell megvizsgálni, hogy a nemzeti jog megfelelően ülteti-e át az irányelvet, és ennek megfelelően a társaság lehet-e címzettje éppen a nehéz fűtőolajjal kapcsolatos készletezési kötelezettségnek.

- 10 Az irányelv 2. cikkének j) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikke meghatározza azt az eredményt, amelyet a tagállamoknak a biztonsági készletek tekintetében el kell érniük, nevezetesen, hogy biztosítaniuk kell a meghatározott mennyiségű kőolajkészletek („oil stocks” az angol nyelvű változatban) állandó fenntartását. Az irányelv 2. cikkének i) pontja szerint a kőolajkészletek (ismételten: „oil stocks” az angol nyelvű változatban) az 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetében felsorolt energiatermékekből tárolt készleteket jelentik. E melléklet 3.4. fejezete a „Olaj (nyersolaj és kőolajtermékek)” címet viseli, és 24 alcsoportot tartalmaz. Az irányelv tehát ezen melléklet 3.4. fejezetében említett valamennyi (és nem csak néhány) termék készleten tartására irányul. A nemzeti jog a ZZNN 2. cikkének (1) bekezdésében nem az összes, a melléklet 3.4. fejezetében felsorolt termék, hanem csak a kőolaj és négy további kőolajtermék készleten tartását írja elő: 1. motorbenzin, 2. gázolaj, kerozin típusú sugárhajtómű-üzemanyagok és dízelüzemanyag, 3. nehéz fűtőolaj, 4. cseppfolyósított szénhidrogéngáz.
- 11 Az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése fontos ebben az ügyben annak megállapítása érdekében, hogy az irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely korlátozza azon terméktípusokat, amelyekből a biztonsági készleteket kell létrehozni.
- 12 Az irányelv szerint a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a készletezési kötelezettségük teljesítése érdekében a gazdasági szereplőkre (azaz a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyekre) e tekintetben kötelezettségeket rójanak, azaz azokat a biztonsági készletek képzésére és fenntartására is kötelezzék. E kötelezettség előírása során a tagállamok azonban nem térhetnek el az irányelv alapelveitől és céljától, például az irányelv (33) preambulumbekkezdésében megállapított céltól, nevezetesen „*a kőolajellátás Közösségen belüli biztonságának a tagállamok közötti szolidaritáson alapuló, megbízható és átlátható mechanizmusokkal, valamint a belső piac és a verseny szabályai tiszteletben tartásával történő magas szinten tartását[ól]*”. E célkitűzés és a gazdasági szereplők (a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek) kötelezésére irányuló lehetséges intézkedés rendszertani értelmezése során, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvének figyelembevételével és felvázolt tényállás alapján a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az irányelv nem értelmezhető-e akként, hogy a gazdasági szereplőre csak olyan energiatermék tekintetében róható ki készletezési kötelezettség, amellyel a releváns időszakban ténylegesen gazdasági tevékenységet folytatott, és amelyből éppen a gazdasági szereplő készletezésre kötelezetti jogállására lehet következtetni.

- 13 A kérdést előterjesztő bíróságban felvetődik a kérdés, hogy ellentétes-e az irányelv célkitűzéseivel és szellemével, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája szerinti arányosság elvével, ha egy gazdasági szereplőt arra köteleznének, hogy olyan termék tekintetében szervezze meg a készletek fenntartását, amellyel nem folytatott vagy nem folytat gazdasági tevékenységet, ami természetesen megkövetelné a gazdasági szereplőtől a szükséges mennyiségek megvásárlását vagy kölcsönvételét (a kötelezettség részleges átruházását), valamint azok megfelelő tárolását (az erre a célra engedélyezett tárolókban). Ez a megközelítés alapvetően pénzügyi terhet ró a kötelezett gazdasági szereplőre (a vételár megfizetése, a készlet tárolására szolgáló tárolólétesítmény megvásárlása vagy bérlése, a ZZNN szerinti biztosítás, a bolgár adószabályok szerinti adófizetés stb., a kötelezettség átruházása esetén is, ha az átruházás egyáltalán a kötelezett fél számára nyitva álló lehetőség), és hatással van a belső piac szabályaira és a versenyre, és pedig mind a gazdasági szereplő által forgalmazott kőolajtermék, mind a készleten tartandó kőolajtermék vonatkozásában.
- 14 Az irányelv célja nyilvánvalóan nem az, hogy a magánjog egyes alanyaira pénzügyi (adójellegű) kötelezettségeket rójon. Épp ellenkezőleg, az irányelv alapelve szerint a magánjogi jogalanyok jogaiba való ilyen beavatkozás engedélyezése pontosan ahhoz a képességükhöz kapcsolódik, hogy természetben teljesíteni tudják a rájuk rótt kötelezettségeket. Ily módon (az irányelv céljának, az arányosság elvének, valamint a belső piac szabályainak és a versenynek megfelelően) megfelelő egyensúly jönne létre a közérdek (az uniós jogi érdek) és a magánérdek között, mivel az adott termék természetbeni készletezésére vonatkozó kötelezettség olyan személyek általi teljesítése, akik egyébként is ezzel a termékkel kapcsolatos gazdasági tevékenységet folytatnak, e személyeknek nem okozna különösebb nehézséget. Ezáltal az érintett személyek szférájában való beavatkozás sokkal kevésbé lenne komoly, és összhangban állna az irányelv (33) preambulumbekzdésében foglalt kötelezettségekkel, amelyek szerint az átlátható mechanizmus révén megvalósuló ilyen beavatkozásra a belső piac és a verseny szabályai tiszteletben tartásával kell, hogy sor kerüljön. Így olyan személy számára, aki rendelkezik egy bizonyos termékkel és azzal foglalkozik, sokkal kisebb erőfeszítéssel járna az, hogy e termékek egy részét biztonsági készletként tartsa fenn, mint ha valakinek bizonyos mennyiségű terméket először meg kellene vásárolnia/kölcsön kellene vennie és tárolnia kellene, mivel ez a termék nem tartozik a gazdasági tevékenysége körébe, és így kívül esik a tevékenységén. Ez lényegében csak olyan további pénzügyi terhet jelentene a gazdasági szereplő számára, amely nem minősül törvényben előírt adónak vagy bizonyos ellenszolgáltatásért fizetendő díjnak, és nem is magán a gazdasági szereplő tevékenységén alapul (jelen ügyben például cementet, cementklinkert, szárazhabarcsot, festékeket, szigetelőborításokat, homokot, mikronizált és más szemcsészetű meszet, hidraulikus kötőanyagokat és betontermékeket előállító gazdasági szereplő köteles nehéz fűtőolajból készletet létrehozni).
- 15 Tisztázni kell, hogy az irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a bolgárhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy adott személy

bizonyos típusú termékből köteles biztonsági készletet létrehozni, mivel egy másik típusú kőolajtermékkel kapcsolatos gazdasági tevékenységet (import) folytatott.

- 16 A nemzeti jog szerint bárki, aki a mellékletben felsorolt bármelyik energiaterméket az adott naptári évben importálta vagy Közösségen belülről az ország területére hozta, köteles biztonsági készleteket létrehozni. Ugyanakkor az irányelv fent említett rendelkezéseivel ellentétben a nemzeti jogban a készletezendő terméktípusok a ZZNN 2. cikkének (1) bekezdésében említettek típusokra korlátozódnak (kőolaj és négyféle kőolajtermék). Így a bolgár szabályozás előírja, hogy az a személy, aki az előző naptári évben a mellékletben felsorolt energiatermékeket importált, köteles a ZZNN 2. cikkének (1) bekezdésében felsorolt termékek valamelyikéből biztonsági készletet létrehozni.
- 17 A nemzeti jog nem veszi figyelembe, hogy az érintett személy milyen típusú energiaterméket importált, és hogy ez a terméktípus készletezendő terméknek minősül-e. Azzal, hogy a nemzeti jog korlátozza a készletezendő terméktípusokat, és előírja a magánjogi jogalanyok számára, hogy ilyen biztonsági készleteket hozzanak létre, nem biztosítja, hogy a kötelezett személy által behozott terméktípus megegyezik a készletezendő terméktípussal. A törvény továbbá nem veszi figyelembe, hogy a kötelezett személy a készletezendő terméket a tevékenysége keretében használja-e, tudja-e biztosítani e termékből a szükséges mennyiséget, e személynek milyen adminisztratív követelményeknek kell megfelelnie, e cél elérése érdekében milyen pénzügyi eszközöket kell felhasználnia, és mindez hogyan befolyásolja a kötelezett pénzügyi helyzetét és versenyképességét.
- 18 Különösen a ZZNN 12. cikkének (11) bekezdése előírja, hogy a petróleumkocsz importja a nehéz fűtőolajból készlet létrehozásának kötelezettségét vonja maga után. A jelen ügyben is ez a helyzet; a társaság petróleumkocszot importált, és ezért köteles volt nehéz fűtőolajból készletet létrehozni, anélkül, hogy petróleumkocszból kellene készletet létrehoznia.
- 19 Következésképpen a társaságnak a rá rótt kötelezettség teljesítéséhez nehéz fűtőolajat kell beszereznie, amivel nem rendelkezik. A társaság nem rendelkezik a tárolólétesítmény fenntartásához szükséges engedéllyel, amely alapján ezt az üzemanyagot jogszerűen és önállóan (díj tárolólétesítmény fenntartó harmadik személy részére történő fizetése nélkül) tárolhatja. Ezenfelül a ZZNN szerint a társaság nem kérheti, hogy a nehéz fűtőolaj tekintetében vele szemben megállapított készletmennyiségeket petróleumkocszra cserélje.
- 20 A ZZNN 2. cikkének (1) bekezdése szerint készletezendő kőolajtermékek jegyzéke sokkal rövidebb, mint a melléklet irányelv 2. cikkének i) pontja által hivatkozott 3.4. fejezetében szereplő terméklista.

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint tisztázni kell, hogy az irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a bolgárhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint adott személy azért köteles egy bizonyos típusú termékből biztonsági készletet létrehozni, mivel egy másik típusú köolajtermékkel kapcsolatos gazdasági tevékenységet (import) folytatott.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a nemzeti szabályozás ellentétes az irányelvvel, azaz hogy az irányelvet nem megfelelően ültették át, ami érinti a megtámadott közigazgatási aktus – a határozat – jogszerűségét.
- 23 Az irányelv rendelkezései és a nemzeti jog közötti ilyen ellentmondás megállapítása hatással lenne a megtámadott határozat jogszerűségére. Ilyen esetben különösen azt kellene megállapítani, hogy a határozatot olyan nemzeti jogszabály alapján adták-e ki, amely ellentétes az uniós jogi aktusnak minősülő irányelvvel, illetve amely azt nem megfelelően ülteti át. Ennek az lenne a következménye, hogy a szóban forgó egyedi közigazgatási aktust a peres eljárás keretében hatályon kívül kellene helyezni, mivel hatályában való fenntartása összeegyeztethetetlen lenne az uniós joggal. Ezt igazolja a Simmenthal ítélet (C-106/77) 21. és 2. pontjában foglalt indokolás is. Az irányelv értelmezése a jelen ügyben egyértelművé tenné, hogy fennáll-e ellentmondás vagy sem.
- 24 Az EUMSZ 288. cikk harmadik albekezdése szerint az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja. Az irányelvek címzettjei a tagállamok. Olyan végrehajtási intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek nemzeti szinten joghatással bírnak. Ha egy irányelvet határidőn belül nem, vagy nem megfelelően ültetik át, akkor az kétségtelenül nem éri el a tagállamokra kötelező célt. Ennek elkerülése érdekében a nemzeti közigazgatási és igazságszolgáltatási szervek közvetlenül alkalmazhatják az irányelv nem megfelelően átültetett rendelkezését, tiszteletben tartva az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt lojális együttműködés elvét. Ennek feltétele azonban az, hogy a szabály világos, pontos és feltétlen legyen, azaz ne hagyjon mérlegelési lehetőséget a tagállamnak.
- 25 Az irányelv és az irányelv említett rendelkezéseinek a kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezése a kellő egyértelműséget és feltétlenséget hivatott megteremtteni, vagyis azt bemutatni, hogy a nemzeti hatóságok milyen hatáskörrel rendelkeznek a készletek egyedi megállapítására a vonatkozó célok elérése érdekében, illetve milyen mértékben kötelezhetők a gazdasági szereplők.
- 26 Az irányelv pontos értelmének és tartalmának megállapításához azonban előzetes döntéshozatal iránti kérelemre van szükség, mivel az uniós jogi aktusok értelmezése az EUMSZ 267. cikk értelmében az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartozik.

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a jelen ügyben az irányelv értelmezése lehetővé teszi számára, hogy helyesen döntsön a jogvitában, amennyiben kétségek merülnek fel az irányelv megfelelő értelmezését illetően.

MUNKADOKUMENTUM